

SKUTEČNÝ PŘÍBĚH

vídeňské prostitutky

Josefína Mutzenbacher

Felix Salten

Splendidum družstvo

SKUTEČNÝ PŘÍBĚH VÍDEŇSKÉ PROSTITUTKY

Josefína Mutzenbacher a její dcera

Copyright © Felix Salten, 1906

Cover © Alfred Cheney Johnston, 1928

Translation © Klára Rusková, 2025

Czech Edition © Splendidum družstvo

Vražné, Hynčice, 2026

První el. vydání

ISBN 978-80-7681-408-0 (EPUB)

ISBN 978-80-7681-409-7 (MOBI)

ISBN 978-80-7681-410-3 (PDF)

Z německého originálu *Die Geschichte einer Wiener Dirne, von ihr selbst erzählt, Meine 365 Liebhaber, Tochter einer Wiener Dirne erzählt* by Felix Salten, přeložila Klára Rusková.

Obsah

I.....	4
II.....	10
III.....	15
IV.....	21
V.....	26
VI.....	30
VII.....	38
VIII.....	44
IX.....	61
X.....	71
XI.....	82
XII.....	89
XIII.....	93
XIV.....	100
XV.....	106
XVI.....	113
XVII.....	121
XVIII.....	126
XIX.....	132
XX.....	141
XXI.....	144
XXII.....	150
XXIII.....	160
XXIV.....	164
XXV.....	172
XXVI.....	178
XXVII.....	183
XXVIII.....	189
XXIX.....	195
XXX.....	203
XXXI.....	208
XXXII.....	217
XXXIII.....	227
XXXIV.....	237
XXXV.....	262

I.

Říká se, že z mladých děvek se ve stáří stanou nevrlé stále se modlící ženy. To se mě netýká. Stala jsem se prostitutkou velmi brzy a vyzkoušela jsem všechno, co žena může vyzkoušet – v posteli, na stolech, židlích, lavicích, přitisknutá k holé kamenné zdi, ležící na trávě, v rohu tmavé brány, v oddělených pokojích, ve vagónu, v kasárnách, v nevěstinci a ve vězení – a přesto ničeho nelituji.

Dnes jsem již ve věku, kdy rozkoše, které mi může můj sex nabídnout, ustoupily do říše vzpomínek; jsem bohatá, rozkvetla jsem a velmi často jsem úplně sama. Ale nenapadá mě, ačkoli se stávám stále zbožnější a oddanější, abych nyní činila pokání. Z chudoby a nouze, k níž jsem byla odsouzena od narození, jsem se mohla vymanit a všeho jsem dosáhla jen díky svému tělu. Bez tohoto dobře rostlého těla, od mládí rozníceného každou smyslnou rozkoší, bych se úplně propadla, jako mé kamarádky, které zemřely v sirotčincích nebo zchátraly jako mučené a otupené proletářské manželky.

Nedusila jsem se ve špíně předměstí. Dostala jsem vynikající výchovu, za kterou vděčím výhradně své zhýralosti, neboť právě ta mě přivedla do kontaktu s aristokratickými a vzdělanými muži. Z vlastní zkušenosti jsem objevila a pochopila, že my chudé ženy nízkého původu nejsme tak vinny, jak by nám někteří to chtěli namluvit. Spatřila jsem světlo a rozšířila si obzory a za to všechno vděčím svému životnímu stylu, kterému se říká „neřest“.

Pokud nyní sepíšu svůj osud na papír, je to jen proto, abych si krátila osamělé hodiny, a alespoň v paměti si připomněla to, co mi momentálně chybí. Toto zaměstnání považuji za vhodnější než kající, didaktické lekce, které by se mému zpovědníkovi pravděpodobně líbily, ale které by mi přinesly jen bezmeznou nudu. Navíc zjišťuji, že životy žen, jako jsem já, nejsou nikde popsány. Knihy, které jsem později pročetla, o tom nic nepíší. A možná by bylo docela dobře, kdyby se aristokratičtí a bohatí muži, kteří se s námi baví, kteří nás svádějí a naivně věří všem absurditám, které od nás slyší, po přečtení těchto řádků jednoho dne na příkladu jedné z dívek, kterou tak vášnivě objímali, dozvěděli, jak to doopravdy je, odkud tato dívka pochází, co zažila a co si myslí.

Můj otec byl velmi chudý sedlářský tovaryš, který měl dílnu v Josefstadtu, Mutzenbacher. Bydleli jsme daleko za městem, v Ottakringu, v tehdy novém

činžovním domě, který byl odshora až dolů plný chudých lidí. Všichni tito lidé měli mnoho dětí a v létě až příliš úzký dvůr je nemohl všechny pojmout.

Měla jsem dva bratry, oba o několik let starší než já. Otec, matka a my tři děti jsme bydleli v jednom pokoji a kuchyni a navíc jsme měli nájemníka, který si u nás pronajímal postel. Takových nájemníků jsme měli asi padesát střídavě; přicházeli a odcházeli, někdy pokojně, někdy s hádkami a skandály, a většina z nich zmizela beze stopy, takže jsme o nich už nikdy nic neslyšeli. Pamatuji si hlavně jen na dva z nich. Jeden, učeň mechanika, byl tmavý, smutně vypadající mladík s malými černými očima a obličejem věčně umazaným od sazí. My děti jsme se ho báli. Vždycky mlčel a nikdy neřekl ani slovo. Pamatuji si, jak jedno odpoledne přišel domů, když jsem byla sama v bytě. Tehdy mi bylo deset let a hrála jsem si na podlaze. Moje matka a dva chlapci byli na Prince's Field a otec se ještě nevrátil z práce.

Mechanik mě zvedl ze země a posadil si mě na klín. Chtěla jsem křičet, ale on řekl sotva slyšitelně: „Sedni si klidně, nic ti neudělám!“

Pak mě hodil na záda, zvedl mi sukni a začal si mě prohlížet, zatímco jsem ležela nahá na jeho klíně před ním. Byla jsem vyděšená, ale mlčela jsem. Když uslyšel hluk na chodbě – vrátila se moje matka – rychle mě položil na zem a šel do kuchyně.

O pár dní později přišel domů zase dříve než obvykle a moje matka ho požádala, aby na mě dával pozor. Slíbil to a znovu mě celou dobu nahou držel na klíně. Neřekl ani slovo, jen upřeně zíral na jedno místo a já se taky neodvážila nic říct. To se stalo několikrát, když u nás bydlel. Nechápala jsem nic z toho, co se děje, a jako dítě jsem o tom ani nepřemýšlela. Dnes vím, co to znamenalo, a mladého mechanika často nazývám svým prvním milencem. O druhém nájemníkovi, který si u nás pronajal postel, vám povím později.

Moji dva bratři, Franz a Lorenz, měli velmi odlišné povahy. Lorenz, nejstarší, byl o čtyři roky starší než já; vždycky byl velmi uzavřený, sebestředný, pilný a slušně vychovaný. Franz, který byl jen o rok a půl starší než já, byl naopak veselý a měl se mnou mnohem bližší vztah než s Lorenzem.

Bylo mi asi jedenáct let, když jsme s Franzem jedno odpoledne šli navštívit děti sousedů. Byli to také bratr a sestra a byli pořád sami, protože neměli matku a jejich otec trávil celý den v práci. Anně bylo tehdy třináct let; byla to bledá, hubená, světlovlasá dívka se zaječím rtem. Její bratr Ferdl, podsaditý

patnáctiletý chlapec, byl také úplně světlolasý, ale měl růžové tváře a široká ramena.

Nejdřív jsme si hráli úplně neškodně, když Anna najednou řekla: „Pojďme si hrát na mámu a tátu.“

Její bratr se tomu zasmál a řekl: „Hlupačka, chce si hrát na mámu a tátu.“

Anna si, ale trvala na svém a přistoupila k mému bratrovi Franzovi a řekla: „Takže ty jsi manžel a já jsem manželka.“

A Ferdl ke mně okamžitě přiskočil, chytil mě za ruku a oznámil: „Dobrá, tak v tom případě, já jsem tvůj manžel a ty jsi moje žena.“

Anna okamžitě vzala dva povlaky na polštáře na pohovku, ušila z nich dvě miminka a jedno mi podala.

„Na, to je teď tvoje dítě,“ řekla.

Okamžitě jsem začala houpat hadrovou panenku, ale Anna a Ferdl se mi smáli.

„To nepůjde! Nejdřív musíš počít dítě, pak otěhotnět, pak porodit a teprve potom ho můžeš kojit!“

Samozřejmě jsem už dříve slyšela mluvit o tom, že ženy jsou „v situaci“, že čekají dítě. Už jsem se dávno vzdala čápů, takže když jsem viděla ženy s obrovskými břichy, pochopila jsem, co to znamená, i když jen velmi zhruba – přesnější informace ani představy o této stránce věci se mi stále nepodařilo získat. Ani mému bratrovi Franzovi se to nepodařilo. Tak jsme stáli bezmocně, úplně zmatení, nevěděli jsme, kde s touto hrou začít nebo jak se do ní zapojit.

Ale pak Anna, aniž by ztrácela čas, přistoupila k Franzovi a chytila ho za poklopec.

„No tak!“ řekla. „Vytáhni si ho.“

S těmito slovy mu rozeprala kalhoty a vytáhla „papriku“, aby ji všichni viděli.

S Ferdlem jsme sledovali její počínání: Ferdl se smíchem, já se smíšeným pocitem zvědavosti, úžasu, hrůzy a jakéhosi dalšího zvláštního vzrušení, které jsem nikdy předtím nezažila.

Franz stál úplně nehybně a nebyl si jistý, co má dělat. Jeho penis pod Anniným dotykem ztuhl.

„Tak jdeme,“ zašeptala Anna sotva slyšitelně. A já viděla, jak si lehla na podlahu, zvedla si sukni, nic pod ní neměla, a roztáhla nohy doširoka.

V tu chvíli mě Ferdl chytil. „Lehni si,“ zasyčel a zároveň jsem cítila jeho dlaň mezi nohama.

Lehla jsem si úplně poddajně na podlahu, zvedla si sukni a Ferdl mi začal třít svůj tvrdý penis mezi nohama. Nemohla jsem se ubránit smíchu, protože mě jeho ocas značně lechtal, když mi ho třel o břicho a všude jinde. Supěl jako parní lokomotiva a těžce se mi opíral o hrud'. Celá věc mi připadala dost vtipná a absurdní; jen ve mně se zrodila lehká nervozita, a to jediné mohlo vysvětlovat, proč jsem tam dál ležela a dokonce zvažněla.

Ferdl náhle zmlkl a vyskočil na nohy. Já jsem se taky postavila a on mi ukázal svou „papričku“, kterou jsem klidně vzala do ruky. Na špičce byla viditelná malá, lehká kapka. Pak Ferdl přetáhl předkožku a já viděla, jak se vynořuje „žalud“. Pak jsem několikrát hravě přetáhla kůži předkožky, potěšena, když „žalud“ vykukoval jako azurová hlava malého zvířátka.

Anna a můj bratr stále leželi na podlaze a já viděla Franze, jak se v křečovitém vzrušení pohybuje sem a tam, jako by si brousil nástroj. Měl rudé tváře a těžce dýchal, stejně jako předtím Ferdl. Ale i Anna se úplně změnila. Její bledý obličej zrudl, oči měla zavřené a já si myslela, že je nemocná. Najednou oba ztichli, několik vteřin leželi bez hnutí jeden na druhém, a pak se zvedli.

Chvíli jsme spolu seděli. Ferdl mi držel ruku mezi nohama, pod sukní, a Franz totéž udělal s Annou. Stiskla jsem Ferdlův ocásek a Anna stiskla ocásek mého bratra; líbilo se mi, jak po mně Ferdl pohyboval prsty. Lechtal mě, ale ne tak, aby se mi chtělo smát, ale tak, že se mi po celém těle rozlil pocit blaženosti.

Anna tuto činnost přerušila. Zvedla obě panenky, jednu si položila na břicho pod oblečení a druhou na mě.

„To je vše,“ řekla. „Teď jsme těhotné.“

Obě jsme začaly chodit po pokoji, s vypoulenými bříšky a smály se. Pak jsme přivedly na svět naše miminka, houpaly je v náručí, nechaly je držet a obdivovat našimi „manžely“ – zkrátka jsme dováděli jako nevinné děti.

Annu napadlo, že nakrmí své dítě. Rozepnula si halenku, vyhrnula noční košili a předstírala, že dítě kojí. Všimla jsem si, že má už trochu oteklé bradavky; přistoupil k ní bratr a začal si s nimi hrát a Ferdl vyjádřil lítost, že takové věci nemám.

Pak následovalo vysvětlení, jak se plodí děti. Dozvěděli jsme se, že to, co jsme právě dělali, se nazývá „páření“, že naši rodiče dělají totéž, když jsou spolu v posteli, a že ženy z toho mají děti.

Ferdl se v takových věcech už vyznal. Vysvětlil nám holkám, že naše kundička ještě potřebuje dorůst a že se zatím dá hladit jen zvenku. Pak řekl, že časem, až budeme starší, nám tam narostou chloupky, a pak se tam otevře díрка, do které si člověk může strčit celý penis.

Moc jsem tomu nevěřila, ale Anna mi vysvětlila, že Ferdl přesně věděl, o čem mluví. Údajně měl pohlavní styk s paní Reintalerovou na půdě a jeho „ocas“ do ní skutečně úplně vnikl. Paní Reintalerová byla manželkou průvodčího tramvaje, který bydlel v nejvyšším patře našeho domu. Byla to buclatá, tmavovlasá žena, drobná, hezká a vždy velmi přátelská.

Ferdl nám vyprávěl jejich příběh: „Jednoho dne se paní Reintalerová vracela z prádelny. Nesla koš plný prádla a já jsem stál na schodech. No, když jsem ji pozdravil, řekla mi: ‚Pojď se mnou, Ferdle, jsi silný chlap a mohl bys mi opravdu pomoci odnést tenhle těžký koš nahoru na půdu.‘ Tak jsem šel s ní nahoru, a když jsme byli pod střechou, zeptala se mě: ‚Co bys teď chtěl za to, že jsi mi pomohl?‘ ‚Nic,‘ odpověděl jsem. ‚Pojď sem, něco ti ukážu,‘ řekla, pevně mi chytila ruku a položila si ji na hrud'. ‚Není to hezké?‘ Teď jsem si samozřejmě uvědomil, co se děje, protože s Annou jsme si už nejdou takto hráli, že?“

Anna souhlasně přikývla, jako by to všechno bylo samozřejmé. Mezitím Ferdl pokračoval: „Ale hned jsem se nerozhodl a jen jsem jí pevněji stiskl prso. Okamžitě si povolila živůtek, odhalila svá holá prsa, nechala mě si s nimi hrát, pak mě pevně chytila za ptáka, zasmála se a řekla: ‚Když to nikomu neřekneš, můžeme dělat něco jiného...‘ – ‚Nic neřeknu,‘ odpověděl jsem. – ‚Vážně to

neřekneš? ptá se znovu. – „Ne, samozřejmě, že to neřeknu.“ No, pak si lehla na koš s prádlem, přitáhla si mě k sobě rukou a zastrčila mi ocásek do své chlupaté jeskyně. Všechno to sedělo, cítil jsem to jistě. A cítil jsem i chlupy, kterými byla pokrytá.“

Anna nechtěla, aby tím příběh skončil, a tak se s velkou zvědavostí zeptala: „Bylo to dobré?“

„Skvělé,“ odpověděl Ferdl rychle. „Šíleně do mě šťouchala, mačkala mě a já si musel hrát s jejími bradavkami. A když to všechno skončilo, rychle vyskočila na nohy, zapnula si živůtek a udělala velmi nespokojený obličej. „Vidím, že nejsi žádný kanec, ty darebáku,“ řekla mi, „ale když o tomhle budeš blábolit, utrhnu ti hlavu.““

Ferdl se zatvářil velmi zamyšleně. Anna však náhle prohlásila: „Myslíš, že do mě taky vstoupíš?“

Ferdl se na ni podíval, stále tiskl panenku k její holé hrudi, a jako by ji pokoušel, začal ji hladit. A Anna se konečně rozhodla: „Zkus to znovu. Tak si zase zahrajeme na mámu a tátu.“

Franz ji okamžitě začal obskakovat a já jsem po všech instrukcích, které jsem dostala, a příběhu, který jsem právě vyslechla, tuto nabídku ochotně přijala. Anna však Franze odmítla.

„Ne,“ řekla. „Teď musí být Ferdl mým manželem a ty budeš jejím milencem.“

S těmito slovy se přiblížila k bratrovi a strčila ruku do rozparku jeho kalhot a on okamžitě strčil ruku pod její sukni.

Přitiskla jsem se k Franzovi a dělala jsem to, jak si teď pamatuji, v extrémním vzrušení. Jakmile jsem mu z kalhot vytáhla malý, obnažený penis a začala mu otevírat a zavírat předkožku, začal mi prsty osahávat díрку. A protože jsme teď oba věděli, jak na to, v příští vteřině jsme leželi na podlaze a já vedla jeho penis s takovou přesností, že už mi neklouzal po břiše, ale pohyboval se přímo po mé štěrbíně. To mi přinášelo rozkoš, z níž jsem cítila tak příjemné napětí v celém těle, že jsem se naklonila k bratrovi a svíjela se, jak nejlépe jsem uměla.

Toto pokračovalo, dokud Franz, vyčerpaný, nepadl na mě celým tělem a neležel bez hnutí. Chvilí jsme tam leželi, pak jsme uslyšeli hádku mezi Ferdlem a Annou

a podívali se jejich směrem, abych zjistila, co se děje, ale Anna zvedla nohy tak vysoko, že jsme nic neviděli.

„Už jde dovnitř,“ řekl Ferdl, na což Anna namítla: „Ano, jde to dovnitř, ale bolí mě to! No tak, vytáhni to, bolí mě to.“

Ferdl ji ujistil: „To je v pořádku, je to teprve na začátku, jen chvíli buď trpělivá, mělo by to jít dovnitř úplně.“

Natáhli jsme se na břicho, jeden napravo a druhý nalevo, abychom zkontrolovali, jestli Ferdl pronikl. Opravdu trochu zatlačil. K našemu překvapení jsme viděli, že se Annině dolní koneček dokořán otevřel a Ferdl, který do něj zasunul hlavičku svého „ocas“, s ním nešikovně pohyboval sem a tam.

Když Ferdl udělal prudký pohyb a jeho „ocas“ vyklouzl, okamžitě jsem ho chytila a znovu ho zasunula do Annina vchodu, který byl už odřený do ruda. Pevně jsem stiskla Ferdlův „ocas“ a snažila se ho vtlačit co nejhlouběji. Ferdl sám silně tlačil směrem, který jsem naznačila, ale Anna najednou začala křičet tak hlasitě, že jsme se vyděšeně odkutáleli. Rozhodně odmítla ve hře pokračovat a já jsem byla nucena znovu zaujmout Ferdlovo místo, protože se nechtěl uklidnit. Teď jsem byla i já odřená do ruda, ale nastal čas a my jsme se vydali domů.

II.

Cestou do bytu jsme s bratrem nepromluvili ani slovo. Bydleli jsme v nejvyšším patře budovy, dům od domu s paní Reintalerovou. Když jsme vešli do chodby, uviděli jsme tu buclatou ženu, která byla zabraná do rozhovoru s další sousedkou. Zírali jsme na ni a rozesmáli se. Když se už chystala otočit, rychle jsme proklouzli dveřmi.

Od toho dne jsem se dívala na děti i dospělé, muže i ženy, úplně jinou perspektivou. Bylo mi teprve jedenáct let, a přesto moje puberta náhle explodovala. Muselo to být vidět v mých očích, výrazu obličeje a rtech; možná i moje chůze vyjadřovala provokativní výzvu. Jen tak si mohu vysvětlit účinek, který jsem na muže měla už tehdy a který jsem následně zdokonalila. Nakonec to vedlo k tomu, že muži, které jsem považovala za rozumné, při prvním setkání se mnou úplně ztratili hlavu a opustili veškerou opatrnost. Tento účinek pozoruji dodnes, i když už nejsem mladá a krásná, mé tělo chřadlo a stopy

mého dřívějšího životního stylu jsou hmatatelné. Navzdory tomu existují muži, kterým se na první pohled na mě roznítí plamenem vášně a pak se ve mně chovají jako šílenci. Tento vliv musel být účinný už dávno předtím, když jsem byla ještě skutečně nevinná.

O několik dní později jsme my děti zůstaly doma samy a Franz se začal Lorenze ptát, jestli ví, odkud se berou děti a jak se dělají. Na to se Lorenz posměšně zeptal: „A ty to snad víš?“

S Franzem jsme se zasmáli a já jsem Franzovi vytáhla malý penis z poklopu a trochu ho hladila, zatímco Lorenz s vážným výrazem sledoval, jak mi Franz lechtá štěrbinku. Pak jsme si lehli na postel a s veškerou vervou začali přehrávat scény, které jsme se naučili od Anny a Ferdla.

Lorenz neřekl ani slovo a mlčel i poté, co jsme skončili, ale když jsem k němu přistoupila a řekla: „No tak, teď to můžeš zkusit taky,“ a chystala se mu strčit ruku do kalhot, odstrčil mě a k našemu velkému úžasu řekl: „O pohlavním styku vím už dlouho. Asi si myslíš, že jsem horší než ty? Ale to nemůžeš. Je to těžký hřích, není to cudnost a kdokoli má pohlavní styk, půjde do pekla.“

Vůbec jsme se nebáli a dokonce jsme se snažili takové tvrzení vyvrátit.

„Copak si myslíš,“ zeptali jsme se ho, „že tvůj otec a matka také půjdou do pekla?“

Byl o tom pevně přesvědčen, a právě proto jsme odložili veškerý zbývající strach a začali se mu všemožně posmívat. Lorenz nám však pohrozil, že nás udá otci a učiteli katechismu, a od té doby jsme se v jeho přítomnosti už nikdy neoddávali našim malým radovánkám. Přesto věděl, že s Franzem, jako by se nic nestalo, dál ležíme na sobě nebo si hrajeme s ostatními dětmi; ale on nám ustoupil a mlčel.

Často jsme navštěvovali Annu a Ferdla a vždycky jsme hráli stejnou hru. Vždycky jsem měla sex nejdřív s Ferdlem, Anna s Franzem, pak Anna s jejím bratrem a já s tím svým. Pokud jsme tam nenašli své přátele nebo jsme museli zůstat doma, měli jsme sex bez nich. Ale neuplynul den, abychom neleželi na sobě. Naše společné rozhovory se však točily výhradně kolem jedné touhy: jednou mít příležitost to udělat s někým starším. Anna a já jsme chtěli opravdového, dospělého muže, zatímco Ferdl a Franz snili o paní Reintalerové.

Jednoho dne, když jsme Annu navštívili během její pravidelné návštěvy, byli tam hosté – jejich třináctiletá sestřenice Mizzi a její o dva roky starší bratr Poldl. Mizzi byla hezká, plně formovaná dívka, její mladá prsa vyčnívala jako pevné, výrazné valy pod tenkou halenkou. Rozhovor se samozřejmě okamžitě stočil k tomu, co nás nejvíce zajímalo, a Poldl se pochlubil, že jeho sestra už má ochlupení na ohanbí. Klidně jí zvedl šaty a my jsme s úctou hleděly na trojúhelníkový, tmavý výrůstek, který rostl tam, kde jsme kdysi byly úplně holé. Pak se odhalila Mizziina prsa a všechny jsme nad nimi žasly a hladily je. Pod vlivem toho se Mizzi čím dál více vzrušovala. Zavřela oči, opřela se o židli a natáhla ruce k Franzovi a svému bratrovi. Každý jí dal, co měl v kalhotách, a Ferdl stál mezi jejíma nohama a hrál si s její vagínou svým chobotem. Nakonec vyskočila na nohy, spěchala k posteli, lehla si na záda a vykřikla: „Poldle, pojď sem, už to nevydržím.“

Její bratr nepotřeboval mnoho přemlouvání a okamžitě na ni skočil. Všichni jsme obklopili postel a sledovali dění. Zatímco Ferdl nechal Mizzi, která se roztáhla v extrémním vzrušení, aby mu držela „ocas“, Franz svěřil svůj do Anniných rukou; já jsem mezitím s podmanivým zájmem sledovala, jak předvádějí..., jak se „doopravdy páří“.

Mizzi a její bratr nám vysvětlovali, že to můžou dělat stejně jako dospělí. S úžasem jsem viděla Poldla, jak líbá svou sestru na rty. Protože až doteď jsem si ani nepředstavovala, že s tím líbání má něco společného. Viděla jsem také Poldla, jak leží na Mizzi, dlaní jí chytá obě prsa a pravidelně je jemně hladí, a všimla jsem si, že jí bradavky od tohoto dotyku pružně otékají. Viděla jsem, jak Poldlův penis zcela mizí v černých chlupech jeho sestry, a dokonce jsem se ho dotkla, abych se ujistila, že je v ní opravdu stále.

A najednou jsem se sama strašně vzrušila a na vlastní ruce jsem cítila, jak Poldlův penis, který byl mimochodem mnohem větší než Franzův a Ferdlův, proniká Mizzi hluboko do těla, až k základně, pak se zase stáhne a pak se zase zanoří. Mezitím se boky pohybovala směrem ke svému bratrovi, vášnivě tlačila, kopala nohama ve vzduchu, rychle dýchala a nepřetržitě sténala, tak moc, že jsem si myslela, že musí mít strašné bolesti. Ale pak jsem si uvědomila, že ve skutečnosti je všechno úplně jinak, když s obtížemi popadající dech začala znovu křičet: „Ještě! Ještě! Ještě, tak, tak, dobrý, dobrý, dobrý, a-a-a!“

Poldl sotva stačil vytáhnout svůj „ocas“ a slézt z postele, když se k ní Ferdl a Franz protlačili. Mizzi stále ležela s rozkročenýma nohama, holými stehny a odhalenými prsy. S úsměvem sledovala, jak se Ferdl a Franz hádají o to, kdo z

nich ji bude mít první, a právě když výrazy v jejich tvářích jasně naznačovaly, že se chystají zaútočit, ukončila spor tím, že popadla mého bratra a prohlásila: „Nechte ho jako první!“

Franz se na Mizzi vrhl. Začal si ho však třít, jak to dělával s Annou a mnou. Mizzi se zastavila, chytila špičku ocasu a obratně ho zasunula do štěrbinky. Franz byl z toho, co se právě stalo, naprosto zmatený a úplně se přestal hýbat. Mizzi však tato pasivita okamžitě nudila. Začala se pod ním zmítat, podnikat protiútok a Franzův „ocas“ do ní okamžitě vklouzl, a pak se dlouho nemohl dostat zpět. Pak jsem přispěchala na pomoc já. Natáhla jsem se, pokaždé, když se pokusil vyklouznout, jsem ho chytila a vrátila ho zpět na správnou cestu. To však představovalo novou obtíž, protože Mizzi byla odhodlaná, aby si Franz hrál s jejími prsy. Ale když je zvedl, lechtal a hladil, úplně zapomněl na svou hlavní povinnost, a když pak Mizzi požadovala, aby se znovu zapojil do soulože, zapomněl na její prsa. Nedokázal tyto manipulace zvládat a Mizzi s těžkým povzdechem naříkala: „Škoda, že zatím nic neumí!“

Pak Ferdl, který netrpělivě přešlapoval z nohy na nohu vedle ní, chytil Mizzi za pahorky, mačkal je a líbal jí bradavky s takovou vášní, že znovu nabobtnaly, a tím převzal polovinu Franzovy práce. Franz mezitím začal rychle a rovnoměrně přirážet, což Mizzi nepochybně velmi těšilo. Sténala, naříkala, mlaskala a zvedala boky vysoko do vzduchu a přitom nám neustále říkala:

„Ach, to je skvělé, ach, to je skvělé, ten malý sosák je tak dobrý!“

Jakmile skončila, Ferdl s připraveným kopím k boji a stále svírajícím Mizziina prsa se bokem přehoupl na postel a usadil se mezi Mizziinými nohama, která ho dychtivě přijala. Také jsem Ferdlovi pomohla najít ten správný otvor a bavila jsem se tím, že jsem mu držela prsty na šourku, což mi umožňovalo přesně cítit, kdy jeho „chobot“ pronikl do Mizzi.

Ferdl, jakmile poprvé vklouzl dovnitř, ihned se znalostí věci oznámil: „Přesně to samé jako paní Reintalerová.“

A ukázal se tak hbitým, že se postel pod nimi oběma třásla a Mizzi začala hlasitě a rychle dýchat. Když oba skončili, chtěly jsme s Annou také svůj podíl. Mizzi vstala z postele se smíchem a osvěžená, jako by se nic neobvyklého nestalo. Mezitím si třikrát po sobě vzala tři různé penisy a vydržela opravdové bušení, které muselo trvat nejméně hodinu. Trochu si upravila lem šatů, ale nechala si prsa odhalená a prohlásila, že by si je teď ráda prohlédla na vlastní oči. Anna se

okamžitě vrhla na postel a zavolala Poldla, který se jí zřejmě opravdu líbil. Poldl se však vrátil k prsům své sestry. Zmáčkl je pěstmi nahoru, silně je stiskl a vzal si její bradavky do úst. Mizzi se přitiskla zády ke skříni, nadšeně se oddávala bratrovu laskání a na oplátku mu rukama manipulovala s jeho „tyčí“. Anna ležela na posteli v marném očekávání, protože o několik minut později Poldl zvedl sestře sukni a s její aktivní pomocí zasadil svou popínavou rostlinu zpět do její půdy. Pářili se ve stoje s takovou vášnivou oddaností, že se skříň třásla a rachotila.

Až doteď nás nenapadlo, že by tohle bylo možné, a s úžasem jsme žasli nad tímto novým uměním. Bylo jen přirozené, že na řadě byl opět Franz. Tentokrát svůj úkol zvládl lépe, když se ve stoje držel Mizziiny hrudi, zatímco ona držela jeho „vlak“ v rukou a dbala na to, aby nevykolejil. A konečně, v této nové pozici, Ferdl ještě jednou šukal Mizzi, která s velkým uspokojením přijala svou šestou porci, aniž by jevila známky únavy.

S Annou jsme, ale byly nesmírně zklamané. Přistoupila k Poldlovi a trvala na tom, aby do ní také pronikl, ne jen ji drtil zvenčí. Zvedl jí sukni, mělce jí vsunul prst do vagíny a prohlásil, že z toho prozatím nic nebude. Anna ho ale odmítla pustit. Vzala do ruky jeho „vlečku“ a začala ji masírovat, jak nejlépe uměla, protože visela ochablá a měkká.

Přistoupila jsem k Ferdlovi, ale nereagoval příznivě. Laskavě mi dovolil hrát si s jeho „ocasem“, což jsem udělala. Zatímco jsem to dělala, ohmatl mi prsa, která byla úplně plochá, a s lítostí řekl: „Ty vážně nemáš žádná prsa.“

Musela jsem se vzdát myšlenky na to, že budu požehnána Ferdlem, a teď jsem se snažila dostat to od Franze. Ale ani s ním jsem nemohla nic dělat, protože znovu ležel na Mizzi. Pravda, nepronikl do ní, jen si hrál s prsy, ale když jsem ho chytila za kalhoty a jeho penis se znovu ztopořil, naléhavě mě prosil, abych mu pomohla proniknout do Mizzi. Nechtěla jsem to udělat, ale on si našel cestu i beze mě. A Mizzi, ležící na podlaze, podnikla svůj sedmý výlet, který, jak se zdálo, byl nejpłodnější, protože trval přes půl hodiny.

S Annou jsme byly z výsledků dnešního dne velmi rozrušené a já smutně šla domů a proklínala tu nešťastnou Mizzi s jejími prsy a chlupy v její jeskyni.

III.

Ale v následujících týdnech se všechno více než vynahradilo. Mizzi a její bratr bydleli dostatečně daleko, takže nás mohli navštěvovat jen občas. A mezitím jsme s Annou oběma našim partnerům docela stačily. Hra na mámu a tátu byla úplně opuštěna; teď jsme si už nehrály, ale dělali to stejně jako Mizzi a Poldl. Kopulovaly jsme ve stoje i vleže a často – Anna stejně jako já – jsme dokonce trpěly bolestí, protože Ferdl a Franz se teď chtěli za každou cenu pokusit do nás zašroubovat své „tyče“ až po okraj. Ale nedopadlo to pro ně dobře.

Tento život pokračoval celé léto. Pak se naši přátelé přestěhovali jinam a blondýnku Annu jsem znovu viděla až mnohem později. Ale předtím se znovu objevila Mizzi a její bratr a s nimi i velký chlap, kterému už bylo sedmnáct let.

Jmenoval se Robert a už byl zkušený, takže se okamžitě ujal naší zábavy. Když nám ukázal svůj „chobot“, všimly jsme si, že mu už rostou chlupy, a my tři holky jsme si s ním dlouho hrály. Hladily jsme ho, mazlily se s jeho varlaty, držely jsme v rukou jeho penis, který byl na dotek velmi horký, a s potěšením jsme cítily jeho sotva znatelné křečovitě záškuby. Byly jsme z něj naprosto nadšené, protože jeho penis se ukázal být tak velký a tlustý, jaký jsme ještě nikdy neviděly.

Mizzi navrhla, aby začal s ní. Ale on řekl: „Ne. Nejdřív chci ošukat ji.“ Ukázal na mě.

A dobře si pamatuji tu nesmírnou radost, kterou jsem cítila. Bez ztráty vteřiny jsem okamžitě běžela k posteli, lehla si na záda, odhodila ze sebe oblečení a roztáhla nohy, abych ho přijala. Robert přistoupil k posteli, dotkl se mé stydké oblasti a řekl: „Proboha, tady se to dá brousit jenom zvenku.“

Na to na něj Mizzi žárlivě vykřikla: „No, samozřejmě, ona tam ani nemá chlupy, pojd' sem, můžeš si to do mě celé dát, no tak!“

A s těmito slovy si lehla na postel vedle mě a chystala se mě odstrčit. Robert však odpověděl: „Tohle nepůjde, chci mít Pepi.“

Ležela jsem tam, napůl mrtvá, napůl živá, a jen jsem se na něj dívala. Celý obličej měl zarudlý námahou, když mi pomalu a vytrvale začal vtírat prst do

štěrbinky a vyvolával ve mně touhu, jakou jsem nikdy předtím nezažila. Chvilí přemýšlel a pak prohlásil: „Teď ti něco ukážu.“

Poté zavolal Annu, která si také lehla na postel u zdi. Já jsem skončila uprostřed a Mizzi na kraji. Robert si vlezl do postele, ale nelehl si na mě, místo toho mi přikázal: „Otoč se!“

Poslušně jsem si lehla na břicho a on mi zvedl šaty výš a odhalil můj zadek. Anna se musela posunout výš k čelu postele a její rukávník byl teď v úrovni mých ramen. Svlékl i Annu a požadoval, aby Mizzi odhalila prsa. Sundala si noční košili a já viděla, jak jí ostře trčí bradavky. Pak mi Robert vsunul ruku pod břicho a zvedl ho tak, abych měla zadek o něco výš. Řekl mi, abych si pevně stiskla stehna, a zezadu mi vsunul svůj „vlak“, abych cítila žár jeho horké klobásky skrz hýždě, v rozkroku a mezi záhyby mé štěrbiny, která byla teď sevřená mezi mými stehny, rozkrokem a zadečkem.

Robert mi vytáhl ruku zpod břicha a začal jemně přirážet. Cítila jsem takovou rozkoš, že se mi rozlila po celém těle. Najednou jsem, stejně jako Mizzi, začala sténat a vzdychat a reagovala jsem zadečkem na jeho přírazy. Hlavu jsem měla tak hluboko zabořenou v posteli, že jsem nic neviděla, jen jsem cítila, jak mě Robert nabírá. Brzy jsem však k mému překvapení uslyšela Annu a Mizzi, jak zalapaly po dechu a sténaly. Vzhledla jsem a uviděla Roberta, jak si levou rukou hraje s Anninou kundičkou, a musel to dělat velmi dobře, protože se kymácela, jako by byla mimo sebe. Pravou rukou si Robert hrál s jednou z Mizziných bradavek, která se čím dál víc vztyčovala. Celou dobu mě souložil pomalými přírazy a těžce dýchal.

Ferdl a Franz stáli vedle postele a sledovali, co se děje.

Pak Mizzi vykřikla hlasem, který nebyl její vlastní: „Ach, ach!.. Chci si to dát dovnitř, ach, Franzle, Ferdle, prosím, někdo, prosím, strčte mi to dovnitř!.. Ach, chci si to dát do prdele... Franzi, maličký, no tak!“

Prozkoumávala prostor kolem sebe rukou a Franz jí rychle nabídl svůj „ocas“. Přitáhla si ho k sobě, což způsobilo, že se Franz také ocitl na posteli a začal pilně souložit s Mizzi. Ocitl se opět v příznivé a příjemné pozici, protože ho Robert zbavil úkolu starat se o Mizziina prsa, přesto stále držel otěže a byl vždy po ruce.

Mizziina smyslná vášeň ji natolik přemohla, že znovu natáhla ruku a tentokrát jí její bratr Poldle nabídl svůj „chobot“. Pohládila ho, Poldle se velmi vzrušil a pak si náhle vzala jeho „chobot“ do úst, sevřela ho mezi rty a začala sát.

Ferdl, který doposud jen nečinně stál se při pohledu na to všechno už nemohl déle ovládat. Přelezl Mizzi přes hlavu do postele za svou sestrou Annou, chytil ji za hlavu a strčil jí do pusy své „lízátko“. Nejenže ho klidně přijala, ale zdálo se, že se dokonce ještě víc vzrušila, a viděla jsem, jak ho olizuje a mlaskavě mlaskala, zatímco se jí špička lízátko pohybovala v ústech sem a tam.

Takže se nás všech sedm ocitlo v pasti. Robert mě dál pomalu zpracovával a vyvolalo to pocit, jaký jsem v životě ještě nezažila. Bylo to stejně dobré jako bolestivé. Najednou se Robertovy přírazy staly ostřejšími a rychlejšími a najednou jsem s trhnutím ucítila, jak mi něco mokrého a horkého přelévá břicho. Vykřikla jsem.

Robert, který mě stále pilně zpracovával, mě však netrpělivě zastavil: „Lež klidně!“

Bránila jsem se a chtěla jsem utéct: „To bys mě nasrala!“ Na což odpověděl: „Co šílíš. Jen jsem to na tebe nastříkal, takhle to má být.“

A skončil.

Vyprostili jsme se jeden od druhého a všichni byli naprosto ohromeni zprávou, že Robert stříkal. Robert nás ujistil, že na tom není nic neobvyklého, že Ferdl, Franzl a Poldl jsou ještě příliš mladí, a proto, až dosáhnou svého vrcholu, vyprodukují jen nepatrné množství.

Neklidná Mizzi chtěla vědět: „Teď mě ošukáš?“

Nicméně jsme s klukama a Annou navrhli sledovat Roberta, jak cáká.

„Musíte mi pomoci rukou,“ řekl Robert.

Ale nevěděli jsme, jak na to. Tak se rozhodl, že nám to ukáže, posadil se na židli a začal si leštit penis. Rychle jsme se naučili, jak to funguje, a začali jsme soutěžit v leštění. Anna, Mizzi a já jsme se střídaly v osahávání jeho tvrdého penisu a Mizzi si ho začala brát do úst a sát. Dělala to s takovou chamtivostí, že Robertův dlouhý chřest jí téměř úplně zmizel v ústech. Obě jsme ji pozorovali a

Anna chtěla zaujmout její místo. Robert mě však chytil za vlasy a přitiskl má ústa k jeho vlečce. Teď jsem byla v akci já. Neměla jsem moc času na přemýšlení; stiskla jsem rty a přijala objekt, se kterým se jiná část mého těla již seznámila. Ale jakmile jsem ho ucítila v ústech, přemohla mě nebývalá touha. Každý pohyb tam a zpět, každý vstup a výstup se ozýval v mé stále neporušené skořápce, a když jsem se takto svezla na Robertově chocholu, najednou jsem si začala matně představovat, jak by měl vypadat opravdový styk.

Po mně konečně přišla řada na Annu. Ale sotva si stihla vychutnat rozkoš, když Robert vybuchl. Odtáhla se a vyplivla první dávku, kterou dostala. Robert se chytil za chobot a stáhl si předkožku úplně dolů a všichni jsme se kolem něj schoulili, abychom sledovali zbytek představení. Hustá bílá hmota prudce vystřelila vzhůru ve velkých kapkách tak vysoko, že mi celá kapka přistála na obličeji. Všichni jsme byli naprosto nadšení a strašně vzrušení.

Mizzi okamžitě začala Roberta znovu otravovat a prosila ho: „No, a teď mě ošukáš, chceš?“

Robertův vlak však zvolna visel dolů. „To nebude fungovat,“ řekl Robert, „nebudu ho moct znovu zvednout.“

Mizzi byla naprosto bez sebe. Usadila se na podlaze mezi Robertovými koleny, vzala jeho chobot a sála ho, strčila si ho celého do úst, líbala ho s mlaskavými zvuky a zároveň s úctou vzhlédla k chlapci a zvolala: „Ale až zase vstane, tak mě ošukáš!“

Mezitím si ostatní – Franz, Poldl a Ferdinand – také chtěli vyzkoušet nově objevený orální sex. Takže jsme to byli já a Anna, kdo musel všechno zařídit, ale bylo to hračka, protože jejich choboty byly stále malé a mnohem tenčí než Robertův.

Vybrala jsem si Annina bratra Ferdla a Anna si vybrala Franze. Ferdl se tak rozzuřil, že mi svůj konec strčil prakticky do krku. Musela jsem ho chytit za oddenek, a pak s ním jemně pohybovat tam a zpět. Po deseti nebo dvanácti tazích se konečně udělal. Cítila jsem křečovitě zachvění, ale vyteklo jen několik kapek.

Ferdlův konec jsem nepustila z úst, dokud úplně neztuhl. A protože Anna stále olizovala Franze, vzala jsem si Poldla, který netrpělivě čekal. Poldl tuto metodu už vyzkoušel se svou sestrou. Byl mimořádně zručný a já se cítila uvolněně, když

do mě vstoupil. Přemohlo mě svědění a křeče blaženosti, které ani nedokážu popsat. Aniž bych přemýšlela o tom, co dělám, začala jsem mlaskat a to Poldla okamžitě přivedlo k rozumu. Pevně mě chytil za hlavu, přitiskl mě k vlečce a pulzování jeho cév jen zesílilo můj pocit touhy. Také jsem držela jeho chobot, dokud úplně nezkolaboval.

Pak jsme se podívali zpět na Annu a Franze. Mizzi stále seděla na podlaze před Robertem a cucala zvadlou klobásu. Anna ji ale náhle přestala hltat a navrhla: „Zkusme to znovu.“

Franz se na ni vrhl a my jsme spěchali, abychom se na ně podívali.

„Je uvnitř!“ zvolala Anna s radostí.

„Je uvnitř!“ křičel Franz, opakoval její hlas, a já se zeptala Anny, jestli jí to způsobuje bolest. Ale nedostala jsem žádnou odpověď. Protože oba souložili takovou rychlostí, že úplně ztratili schopnost slyšet a vidět. Teprve později mi Anna řekla, že to bylo úžasné.

Mezitím se to Mizzi podařilo. Dráždila a manipulovala s Robertovým penisem tak dlouho, až se znovu ztopořil, a Robert konečně našel schopnost ji ošukat.

Mizzi byla jako šílená. Držela si svá vlastní prsa. Jeden po druhém brala Robertovy prsty a vkládala si je do úst. Sáhla dolů, chytila Robertovu vlečku, jemně ji stiskla a pak ji znovu zasunula hluboko do sebe. Odrážela se pod ním tak silně, že postel vrzala. Najednou Robert sklonil hlavu, vzal jedno z Mizziných prsou do úst a začal olizovat bradavku, stejně jako jsme to předtím udělali s jeho vlečkou.

Mizzi plakala a naříkala chtivým hlasem: „Šukej mě, šukej mě!“ Křičela zlomeným hlasem, „musíš mě šukat každý den... Šukej silněji... Ještě silněji, víc, víc! Vezmi si i tu druhou kozu... Cucej ji silněji, rychleji, ach, ach... A budeš mě šukat i zítra? Přijď zítra večer... Musíš mě šukat každý den... Ježíši, Marie, Josefe... a-a-ach... ach!“

Robert zamručel a odplivl si. Mizzi ležela na zemi jako mrtvá. Robert byl nepochybně hlavní postavou. Anna byla nadšená, že dnes konečně měla sex jako dospělá. Jen si toho ten den nikdo nevšímal. A Robert nám řekl, že je sexuálně aktivní už dva roky. Seznámila ho s tím jeho nevlastní matka. Jeho otec byl ochrnutý a on sám spal v kuchyni. Jednoho večera, když byl v kuchyni a

otec ještě nespál, vešla jeho nevlastní matka. Pomalu se stmívalo a ona se přiblížila k Robertovi. Seděli vedle sebe na kuchyňské lavici. A pak ho začala hladit: nejdřív po hlavě, pak po pažích, po stehnech a nakonec mu vsunula ruku do kalhot. Jeho kůň se okamžitě vzepjal, jakmile se ho nevlastní matka dotkla. Chvíli si s ním hrála a Robert, dohnáný vzrušením, ji chytil za prsa. Pak ho na vteřinu pustila, aby si sama rozepnula šaty a dovolila mu hrát si s jejími holými prsy. Pak mu navedla ruku k bradavkám a ukázala mu, jak na to. Dýchala tak hlasitě, že otec ze svého pokoje vykřikl, co se děje. Macecha rychle odpověděla: „Nic, jen tu sedím s Robertem.“ Pak znovu vzala Robertův chobot a pohládila ho.

Téže noci, když její otec spal, k němu přišla v noční košili, vlezla Robertovi do postele, posadila se na něj obkročmo a strčila do sebe jeho malý chobot. Robert ležel na zádech a nehýbal se. Ale když měl její prsa přímo před obličejem, chytil je a začal si s nimi hrát, a ona se sklonila ještě níž, aby si mohl brát jedno prso za druhým do úst. Velmi si to užíval a miloval se s nevlastní matkou, dokud nedosáhla svého vrcholu a těžce se na něj nezhroutila.

Následující večer s ní znovu seděl v kuchyni a znovu si hráli, stejně jako den předtím; a v noci, když jeho otec usnul, znovu za ním přišla a měla s ním sex.

Toto pokračovalo. Jednou se však neobjevila, ačkoli si s ní v kuchyni hrál už předtím. Nemohl spát a když se posadil v posteli, uviděl vedlejší pokoj zalitý měsícem a obě postele, ve kterých leželi jeho rodiče. A pak si všiml, že jeho nevlastní matka sedí obkročmo na jeho otci. Úplně nahá se zvedala a klesala. Čas od času se nakláněla dopředu a střídavě podávala svá prsa do úst svého manžela, který se jich kvůli nemoci nemohl dotknout. Robert počkal, až dojedou, a pak na nevlastní matku zakřičel, že je nemocný. Vyšla k němu a okamžitě si uvědomila, že v měsíčním světle musel všechno sledovat skrz tenké závěsy na skleněných dveřích.

„Viděl jsi něco?“ zeptala se. Robert odpověděl: „Ano... Viděl jsem všechno.“ Okamžitě ho nechala hrát si s jejími prsy a vlezla k němu do postele. „Tentokrát si musíš lehnout nahoru,“ řekla.

Robert to nikdy předtím nedělal. Ukázala mu, jak by se měl chovat, a svlékla si noční košili, takže zůstala úplně nahá. Robert se s veškerou mladickou hbitostí vrhl, aby ji ošukal, protože ho doslova přemohl chtíč. Sotva se mu ale podařilo zasunout chobot, když otec z pokoje zakřičel: „Co Robert chtěl?“

Macecha ho objala pevněji a zakřičela zpět: „Chce mě.“ Otec ale nepřestal: „Tak co chce?“ A macecha, která pokračovala v souloži, odpověděla: „Aha, nic zvláštního, už je mu lépe.“ Brzy otec usnul a pokračovali v milování. Robert řekl, že museli několikrát přestat, protože postel pod nimi strašně hlasitě vrzala. Když skončil, jeho macecha to chtěla udělat znovu, a protože jeho penis nebyl hned vztyčený, vzala si ho do úst a sála ho tak dlouho, že Robert málem nahlas vykřikl blahem.

Pak na její rozkaz musel vstát z postele a sednout si na kuchyňskou židli, ale jeho nevlastní matka se na něj tak pevně usadila, že ho málem rozdrtila. Nakonec si znovu oblékla noční košili a šla k manželovi. Robert musel celý další den ležet v posteli, tak vyčerpaný byl v noci. Tak jeho otec uvěřil, že chlapec asi opravdu trpí velkými bolestmi. A už dva roky má Robert se svou nevlastní matkou sex téměř každý den.

Když nám tenhle příběh vyprávěl, cítili jsme k němu velkou úctu a všichni jsme byli připraveni se znovu pohlavně pářit, protože být nahoře nás na celé věci zajímalo nejvíc. Robert nám však sdělil, že existují i jiné polohy. Zezadu souložil se svou nevlastní matkou a já poznamenala, že je to velmi příjemné, protože mě už takhle využil. Anna a Mizzi si dychtily lehnout nahoře. Anna si k tomuto účelu vybrala Franze, protože jeho klobása byla jediná, která pro ni měla správnou velikost, a Mizzi musela podstoupit „jezdecký“ test s Poldlem. Ráda bych se k nim přidala, ale Robertovi a Ferdlovi se ani jednomu nepodařilo dosáhnout erekce, a tak jsem začala Ferdla znovu olizovat, dokud mi nedovolil na něj vylézt, a tak moc zostřil oštěp, že mě přemohla extáze. Jen Robert se už nezapojoval, protože, jak se vyjádřil, potřeboval našetřit ještě trochu střelného prachu pro svou nevlastní matku, která ho večer jistě zase přijde navštívit.

IV.

Brzy po těchto událostech se Anna a Ferdl s otcem přestěhovali do jiného bytu. Nyní jsme s Franzem byli sami. Nikdy jsme neměli sex, protože Lorenz a matka nám bránili v tak volném a nespoutaném chování v našem bytě. Jak jsem již zmínila, spala jsem v pokoji rodičů a ráda je tajně špehovala. Často jsem slyšela vrzající postel, otce funět a matku sténat, ale ve tmě jsem nic nerozeznala. Pokaždé mě přemohlo intenzivní vzrušení, a pak jsem si začala hrát s prstem ve vagíně, takže jsem se časem stala docela zběhlá v uspokojování sebe sama.

Také jsem často slyšela velmi tiché rozhovory. Jednoho večera, byla sobota, přišel můj otec domů, když jsme všichni spali. Probudila jsem se a všimla si, že je opilý. V pokoji svítila lampa. Maminka vstala z postele a pomohla mu se svléknout. Zůstal jen v košili a začal ji chytat za prsa.

Odháněla ho, ale on ji pevně objal a zašeptal: „Pojď sem a roztáhni nohy.“

Matka nechtěla: „Uklidni se, jsi strašně opilý.“

„To, že jsem opilý, nic neznamená.“

„Ne, nechci.“

„Cože? Jak nechci?“

Můj otec byl silný muž s obrovským knírem a divokým pohledem v očích. Viděla jsem, jak chytil mou matku, strhl jí noční košili, stiskl jí obě prsa a hodil ji na postel tak, že byl okamžitě na ní. Matka roztáhla nohy přes postel a už se nebránila.

Řekla jen: „Zhasni světlo!“

Otec vykřikl: „Už ho tam konečně máš?! Sakra!“

„Nejdřív zhasni světlo, nikdy nevíš, mohlo by se některé z dětí probudit.“

Jen zamumlal: „To je nesmysl, oni tvrdě spí.“

A zůstal ležet na ní, pak začaly jeho přírazy a já uslyšela matčin hlas: „Ach, to je skvělé, poslouvej, ty máš dneska velkou palici, ach, pomaleji, raději pomalu dopředu a dozadu, a co nejhlouběji, co nejhlouběji... Teď rychleji, rychleji... rychleji... a teď stříkej, stříkej, jak nejlépe umíš!! A-a-a-a!“

Můj otec mocně zavrčel a pak oba ztichli. Po chvíli zhasli lampu a brzy jsem je oba slyšela chrápat. Vyklouzla jsem z postele a po špičkách se odplazila k pohovce, kde spal Franz. Byl vzhůru. A i když ze svého místa nic neviděl, slyšel všechno. O chvíli později byl na mně. Ale já se převalila, lehla si na břicho, jak mě Robert naučil, a nabídla se, že mě zezadu obšťastní. Od té doby jsme sexovali krůček po krůčku, odvážili jsme se to dělat v noci a cítili jsme se sebevědoměji, protože jsme věděli, že všichni spí.

Pár měsíců poté, co jsme se s Annou a jejím bratrem rozešli, se nastěhoval nový nájemník. Ne ten, o kterém vám budu později vyprávět. Už to nebyl mladý muž, možná padesátiletý, ani vlastně nevím, co dělal. Trávil spoustu času doma, seděl v kuchyni a povídal si s matkou, a když všichni ostatní odešli, často jsem s ním zůstávala sama. Protože měl velké, husté vousy, často jsem přemýšlela, kolik chlupů asi má mezi nohama. Když jsem ho ale jednu neděli viděla, jak se myje v kuchyni, a k mému nemalému překvapení zjistila, že má také celou hrud' pokrytou chlupy, trochu jsem se vyděsila, ale to mou zvědavost neutišilo.

Od samého začátku se ke mně choval laskavě, hladil mě po vlasech, bral mě za bradu a já se k němu láskyplně přitiskla, když jsem ho pozdravila. A pak jednoho dne, když jsme byli zase sami, mě přemohla ohromná smyslnost, protože mě napadlo, že teď bude možné dělat všechno klidně.

Šla jsem k panu Eckhardtovi – tak se jmenoval – do kuchyně, nechala se od něj znovu pohladit a dlaněmi jsem se dotkla jeho bujného vousu, což mě ještě více vzrušilo.

Najednou mi hřbetem ruky poplácal šaty, přesně na tom kritickém místě. Stála jsem před ním, on seděl na židli, takže poplácání dopadlo na spodní část těla. Mohlo to být zcela neúmyslné. Kdybych to nečekala, ani by to nepřitáhlo mou pozornost. Ale usmála jsem se na něj a můj úsměv byl zřejmě velmi výmluvný. Teď se mě dotýkal o něco pevněji, ale stále přes oblečení. Udělala jsem krok vpřed a postavila se mezi jeho roztažená kolena, nebránila jsem se jeho dotyku a jen se dál usmívala. Pak mu tvář náhle zčervenala, přitáhla si mě k sobě a začal mě vášnivě líbat, zvedal mi sukni a prsty mi přejížděl po šterbině. Byla to ale úplně jiná hra, než jakou jsem znala doted'. Nevím, jestli si hrál s jedním prstem nebo se všemi pěti, ale cítila jsem se, jako by mě někdo souložil, jako by do mě pronikal hluboko, i když to rozhodně nebyl on. A pak jsem se opřela o jeho hrud' a také jsem ho začala pomalu hladit. Vzal mi ruku, posunul ji dolů a teď jsem svírala jeho vagon.

Byl tak obrovský, že jsem ho nedokázala úplně obejmout. Okamžitě jsem začala pohybovat dlaní nahoru a dolů po té velké, planoucí tyči, zatímco si se mnou pan Eckhardt hrál a líbal mě. Chvíli jsme se takhle třeli, dokud nezačal tryskat. Cítila jsem, jak mi na ruku cáká něco velmi teplého, a slyšela jsem zvuk těžkých kapek tupě dopadajících na podlahu. Také jsem cítila vlnu vzrušení, protože jak cákal, intenzita pohybů prstů se desetinásobně zvýšila.

Když to všechno skončilo, seděl tam v hrozném strachu, pak mě pevně objal a zašeptal mi do ucha:
„Nikomu to neřekneš?“

Zavrtěla jsem hlavou. Pak mě políbil, vstal ze židle a odešel.

Několik dní jsem ho viděla jen krátce. Vyhýbal se mému pohledu a zdálo se, že se stydí. To na mě mělo zvláštní účinek, takže jsem vždycky utekla, když se objevil. Ale o týden později, když jsem s bratry dováděla dole na dvoře – matka byla venku – viděla jsem ho, jak vchází dovnitř a stoupá po schodech. Po chvíli jsem se za ním vrhla.

Srdce mi bušilo, když jsem vešla do kuchyně. Chytil mě rychle, s chamtivou vášní, a jasně jsem viděla, jak se mu třesou ruce. Vrhla jsem se mu do náruče a okamžitě jsem zažila potěšení z toho, jak mi jeho prsty opět slouží. Posadili jsme se vedle sebe a on mi dal svou vlečku. Dnes jsem si ji mohla prohlédnout zblízka. Byla dvakrát delší a dvakrát silnější než Robertova a zakřivená nahoru.

Nyní, když jsem se ho dotýkala, mohu s odstupem času s jistotou říci, že to byl mimořádně krásný a dobře stavěný úd, který by mě nadchl úplně jinak, kdybych byla jen o pár let starší. Dychtivě jsem se do něj pustila a uplatnila veškerou dovednost, kterou jsem se naučila od Roberta. Když jsem se únavou zastavila nebo když jsem sáhla hlouběji, abych se dotkla chomáček měkkých chlupů trčících zpod jeho kalhot, zašeptal mi: „Pokračuj, jsi můj andílek, má malá myško, můj sladký poklade, má malá milovaná, zaklínám tě při všech svatých, pokračuj, pokračuj...“

Zarazila mě neznámá slova, kterými mě oslovoval, a představovala jsem si na toto téma nejrůznější věci a dál jsem se snažila ho potěšit tak pilně, že brzy jeho semeno vytrysklo jako vysoká fontána a málem mě zasáhlo do obličeje, protože jsem se nad jeho údem hluboko skláněla.

O pár dní později, když jsme se chystali znovu si mazlení dopřát, mi řekl: „Pokladečku, andílku, myško, srdíčko, miláčku.“ A pak – já jsem mu zrovna obzvláště pěkně hladila vlečku a zároveň vrtěla zadečkem mi najednou zašeptal: „Bože, kdybych s tebou tak mohl mít sex!“

Vytrhla jsem se mu z paží, pustila ho, lehla si na zem, roztáhla nohy a ztuhla v očekávání. Přišel ke mně, naklonil se, těžce oddechoval a řekl: „Ale nic z toho nebude, jsi ještě moc mladá.“

„To je v pořádku, pane Eckhardte,“ odpověděla jsem mu, „jen do toho!“

On, napůl mrtvý chtíčem, si na mě lehl, vsunul ruku pod můj zadek, aby mě zvedl, a začal mi třít zadek. Pevně jsem ho držela za popruh a ujistila se, že se pohybuje po celé mé šterbině. Přirážel tak rychle, jak jen mohl, a zeptal se: „Měla jsi někdy sex?“

Ráda bych mu řekl všechno – o Franzovi, Ferdlovi a Robertovi – ale pořád nechápu, co mě vedlo k tomu, abych řekla „ne“.

Pokračoval: „No tak, andílkú, přiznej mi to, měla jsi někdy sex? Vidím samozřejmě, že ano... ale řekni mi s kým? Často? Bylo to dobré?“

Zamnula jsem zadek a už jsem těžce dýchala, protože mi ležel na hrudi a cítila jsem, jak se mu vlečka začíná křečovitě třást. Nicméně jsem dál bezostyšně lhala: „Ne, samozřejmě že ne... dnes je to poprvé.“

„Jsi v pořádku?“ ptal se dál.

„Ano, velmi dobré to je.“

V tu chvíli ejakuloval a tak hojně mi postříkal břicho, že mi vlhkost stékala až do rozkroku.

„Lež a nehýbej se,“ řekl, vstal, vytáhl kapesník a utřel mě dosucha. Pak se mě dál vyptával: „Nedělej, jako bys ještě nic nevěděla; nemusíš mi to říkat. Už jsem na to všechno přišel.“

A když jsem ve své lži pokračovala, poznamenal: „Ale v tom případě jsi možná už někoho viděla souložit.“

Tohle se zdálo jako východisko z té svízelné situace. Přikývla jsem na souhlas.

„A kde?“ naléhal na mě.

Kývla jsem směrem k místnosti.

„Viděla jsi svého otce a matku?“

„Ano.“

Ted' chtěl znát podrobnosti: „Jak to dělali?“

A nenechal mě na pokoji, dokud jsem mu všechno neřekla. A když jsem mluvila, znovu mi zvedl sukni a znovu si hrál s mou kundičkou, tak moc, že jsem z toho měla zase šílenou slast.

Ted' jsem to udělala s dospělým, na což jsem byla docela hrdá. Franzovi jsem o tom neřekla, a když se během našich odpoledních setkání občas stočila řeč na to, jak by tohle všechno mohlo fungovat s dospělým, držela jsem to v tajnosti a vždycky jsem stočila hovor na paní Reinthalerovou, protože Franz zoufale toužil upoutat její pozornost a snil o tom, že jí jednou pomůže odnést prádlo na půdu.

Od té doby, co jsem se s panem Eckhardtem sblížila, jsem ještě více obdivovala starší muže a představovala si každého z nich se mnou na klíně, a těšilo mě, že se na ně ted' dívám úplně jinýma očima. Na ulici se často stávalo, že se muži, na které jsem zírala, překvapeně otočili. Někteří se dokonce zastavili a jeden mi dokonce zamával rukou, ale já se neodvážila jít za ním, i když jsem pocítila náhlý přívál chuti. Ale od chvíle, kdy mě tento cizinec vyzval, jsem začala večer často chodit na Knížecí pole, protože to bylo docela odlehlé, a doufala jsem, že se tam s panem Eckhardtem někdy setkám.

V.

Jednoho dne jsem se toulala déle a dál a než jsem se vydala na zpáteční cestu, už byla docela tma. Náhle jsem spatřila vojáka, jak pomalu kráčel ke mně. Když jsem se k němu přiblížila, s úsměvem jsem vzhlédla k jeho tváři. Zmateně se na mě podíval a pak odešel.

Rychle jsem se rozhlédla a zjistila, že tam není ani živá duše. Pak jsem se otočila. Voják se zastavil a podíval se mým směrem. Usmála jsem se na něj a pokračovala v cestě. Po chvíli jsem se znovu otočila a tentokrát mi pokynul. Srdce mi bušilo, štěrbina se mi rozhořela a pohlcovala mě nesmírná zvědavost. Navzdory tomu jsem se ze strachu držela v ústraní a jen se zastavila. Pak ke mně přišel voják. Nehnula jsem se. Naklonil se ke mně a s vážným výrazem se zeptal: „Jsi sama?“

Souhlasně jsem přikývla.

„Tak pojďme,“ zašeptal a zamířil přímo ke keřům, které rostly v dálce.

Váhavě jsem klusala za ním, třásla se strachy, ale nikdy jsem nezůstala pozadu – nemohla jsem si pomoci. Sotva jsme stihli odbočit od prvního keře, když mě bez dalšího slova hodil na zem a o vteřinu později byl na mně. Cítila jsem, jak se mi zarývá do štěrbiny, a sáhla jsem dovnitř. On mě však odstrčil a začal se sám snažit zasunout svůj párek, pomáhal si rukou. Tyto pokusy mi způsobovaly intenzivní bolest, ale nevydala jsem ani hlásku. Pohyboval se podél mé štěrbiny, což bylo příjemné, pak znovu našel vchod a tlačil na něj, což mi způsobovalo bolest.

mlčky jsem se bránila. Nakonec se prostě rozzuřil a chtěl se dovnitř dostat násilím. Jednou rukou vedl svůj projektil, zatímco druhou mi štěrbinu roztahoval. Cítila jsem, jak špička ocasu už je v dírci, vrtá a vrtá a vrtá, a myslela jsem si, že mě roztrhá na kusy. Chystala jsem se křičet – útok byl tak intenzivně bolestivý – když náhle vystříkl a zaplavil mě svým spermatem. Okamžitě vyskočil na nohy, nechal mě ležet na zemi a odešel, aniž by se ohlédl.

Když jsem se pak vynořila z křoví a vyšla na luční cestu, uviděla jsem ho, jak stojí v dálce a čurá.

Mezitím se už úplně setmělo a já se nemohla dočkat, až se dostanu domů. Než jsem, ale ušla asi sto kroků, někdo mi poklepal na rameno. Ucukla jsem strachy. Předě mnou stál chlapec oblečený v hadrech, o něco menší než já a pravděpodobně i o něco mladší.

„Hej, co jsi tam dělala s tím vojákem?“ zeptal se.

„Nic!“ křičela jsem na něj vztekle.

„Takže nic?“ zasmál se sarkasticky. „Velice dobře jsem viděl, co jsi dělala.“

Přemohl mě strach.

„Nic jsi neviděl, ty lháři,“ prohlásila jsem a pak, ne tak sebejistě, ale spíše se slzami v očích, jsem dodala: „Příteli, já jsem nic nedělala.“

Nicméně mi vjel rukou mezi nohy: „Jsi mrcha, děvka, přesně taková jsi! Viděl

jsem všechno – milovala ses tam v trávě.“

Zuřil a stál přede mnou a neustále mě bil pěstí do rozkroku.

„Co po mně chceš?“ zeptala jsem se prosebně, protože jsem moc dobře věděla, že to nebudu moci popřít.

„Co chci?“ Přistoupil ke mně blíž. „Já chci taky souložit?“

Ted' jsem ho strčila do hrudi. Ale najednou mi dal takovou facku, že mi z očí sršely jiskry.

„Ukážu ti, jak se to dělá!“ křičel. „Takže s vojákem si poradíš, ale mě odstrkuješ, že? Jen počkej, půjdu k tobě domů a všechno řeknu tvé matce. Vždyť jsem tě poznal.“

Skočila jsem stranou, obešla ho a běžela, jak nejrychleji jsem mohla. Dohonil mě však, chytil mě za rameno a chtěl mě znovu udeřit.

„Pojďme se milovat,“ řekla jsem ted' rychle, protože jsem ztratila naději, že se ho zbavím.

Zašli jsme za nějaké keře, lehli si do trávy a on mi zvedl šaty. Pak si na mě lehl a řekl: „Celý večer jsem čekal na nějakou holku, se kterou bych se mohl vyspat.“

Pravděpodobně mu bylo asi sedmnáct let.

„Tak jak jsi mě viděl?“ zeptala jsem se.

„Zrovna jsem se schovával v trávě, když se k tobě přiblížil voják.“

Měl malinký, špičatý hrot, který se dal docela dobře masíroval, takže mi najednou došlo, že jsem udělala dobře, když jsem jeho návrhům podlehla, a nemohla jsem pochopit, proč jsem ho tak tvrdohlavě odmítala. Jeho hrot byl tak malý a tenký, s ničím takovým jsem se ještě nesetkala, a napadlo mě, že by tenhle kluk mohl dosáhnout toho, čeho se voják tak neúspěšně snažil – proniknout do mě.

Tak jsem ho chytila rukou a vedla ho tam, kam měl jít. A zřejmě proto, že se do mě vojákův tlustý penis už začínal zařezávat a také proto, že jsem byla stále

velmi mokrá a kluzká od jeho semene, kluk své náradí okamžitě vrazil mělce dovnitř. Teď jsem zakymácela boky a tlačila proti jeho úsilí a on mi skutečně téměř úplně pronikl do kundičky. Je pravda, že mě to trochu bolelo, ale klukovi se to líbilo a začal rychle bušit, jako hodinový strojek, a já byla příliš pyšná na to, že se konečně pářím jako opravdová žena, abych tu bolest snesla.

Trvalo docela dlouho, než se chlapec udělal. Okamžitě vyskočil a zmizel v noci a já jsem konečně spěchala domů. Otec a matka večeřeli v pokoji, pan Eckhardt ležel v posteli v kuchyni a bratři už spali.

Chtěla jsem se nepozorovaně proplížit kolem pana Eckhardta, ale sotva slyšitelně na mě zavolal, abych přišla k posteli. Vsunul mi ruku pod deku a já jsem nahmatala jeho penis. Po několika tazích se postavil do plné výšky a protože pan Eckhardt byl pod dekou nahý, mohla jsem mu rychle a důkladně prohlédnout šourek, stehna, zkrátka všechno. Nechtěla jsem však, aby se mě dotýkal, protože jsem byla ještě úplně mokrá. Ale zašeptal mi: „Nechceš mít sex?“

„Ne,“ řekla jsem, „dnes ne.“

A začala jsem ho opatrně hladit, abych urychlila orgasmus. Zkoušel mi strčit ruku pod šaty, ale já se mu vyhnula.

„Co se stalo?“ zeptal se.

„Kluci by to mohli slyšet,“ odpověděla jsem.

Ale pocit jeho horkého, velkého kmene, který se mi v ruce vzrušoval, ve mně znovu probudil chtíč a nedokázala jsem myslet na nic jiného, než na to, aby mě zvedl svými silnými pažemi a posadil si mě na kmen. Když to udělal, rychle jsem si zvedla šaty a začala se třít o ten horký, tlustý kmen. Pan Eckhardt si ani nevšiml, že jsem mokrá.

„Můj andílek,“ řekl, „jsi můj poklad,“ a v tu chvíli, kdy mě to přepadlo tak rychle, že se mi celé tělo začalo křečovitě škubat, také cákal, a to tak hojně, že jsem po zbytek noci cítila na košili jeho vlhkost.

Ten den se pro mě ukázal být velmi rušný a stal se téměř stejně nezapomenutelným jako ten, kdy mě Robert naučil, jak mít opravdový sex.

VI.

Franz sledoval paní Reintalerovou a také já jsem ji, kdykoli to bylo možné, hlídala, abych mohla všechno hlásit bratrovi. Často jsem ji vídala u brány domu, jak si povídá a flirtuje s různými muži, a pokaždé jsem předpokládala, že s ní tito muži mají sexuální vztahy. Obzvláště často jsem ji zahlédla s panem Horákem a jak ukázala budoucnost, alespoň v tomto případě byl můj odhad správný.

Pan Horák byl obchodník s pivem; každý den k nám domů jezdil s obrovskou pivní cisternou. Zde se vykládaly a nakládaly sudy, protože ve sklepě byl pivní sklep. Pan Horák byl velký, statný muž kolem třiceti let, s rudým, tlustým obličejem, malým světlým knírem a hladce oholenou hlavou. Nosil zlatou náušnici, která se mi obzvláště líbila. V té době se mi pan Horák jevil jako pohledný muž. Vždy nosil bílé sako nebo šedý letní oblek a vždy nosil těžký stříbrný řetízek od hodinek s visícím těžkým stříbrným koněm, což ve mně opět vyvolávalo zvláštní obdiv.

Jednoho dne, když jsem se vracela ze školy domů, stála u brány paní Reintalerová s panem Horákem. Měla na sobě volně visící červenou halenku, zasunutou do sukně. Také neměla korzet a já jsem viděla, jak zpod halenky jasně vyčnívají její pevná prsa, obě polokoule odděleně a v různých směrech, a dokonce i bradavky se daly rozeznat skrz tenkou látku. Pan Horák stál před ní, opřený o vozík, a smáli se a povídali si. Zrovna když jsem se přiblížila, pan Horák se ji pokusil chytit za prso, ale ona ho odrazila a plácla ho po ruce. Pár vteřin s ní bojoval, pak se znovu natáhl po jejím prsu a silně ho stiskl. Paní Reintalerová ho odstrčila, ale on se naklonil a předstíral, že jí sáhne pod sukni. Hlasitě zapištěla, roztáhla ruce před sebe a znovu ho udeřila, ale vůbec se nezdála být naštvaná.

Potulovala jsem se kolem bez povšimnutí a pozorovala je, protože takové chování mě přirozeně zajímalo. Mnohem raději bych šla blíž a poslouchala, co si říkají. Pan Horák však neudělal žádné další útočné pohyby a místo toho zahájil něco, co vypadalo jako vážný rozhovor. Pak zmizel v uličce, hned za ním ho následovala paní Reintalerová. Rychle jsem se za nimi vrhla a uviděla paní Reintalerovou, jak míří do sklepa. Chvilí jsem počkala, a pak jsem po špičkách sešla po schodech do sklepa. Protože jsem se dobře orientovala, vybrala jsem si roh u cihlové zdi, kde jsem zaujala pozorovací stanoviště.